

JUVENTUS

a Bartók Béla Elméleti Líceum diáklapja, 2018/2019-es tanév, 1. szám, ingyenes

Várás

„A fák levelei tavasszal újra kihajtanak, és ősszel újra lehullanak. A virágok újra kinyitnak és újra elhervadnak. Újra jön a tavasz, újra jön a nyár, újra jön ősz és újra jön tél. És te természetesen azt mondd erre, hogy nem is lehetne másként, mert így van ez jól. Miért vagy úgy kétségbeesve tehát, hogy újra előről kell elkezd az életedet?” (Wass Albert)

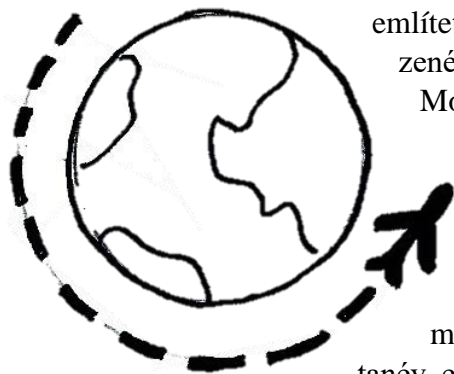
Nyár. Pancsolás, fagy, fesztivál, csupa mosoly, kacaj és szerelem. Nehéz kizökkenni ebből a hangulatból, de eljött az ideje, hogy megtegyük, hiszen újra itt vagyunk. Minden reggel felsétálunk az osztálytermünkbe, és első órán csak arra törekszünk, hogy végre felébredjünk az álomból. De tényleg olyan rossz lenne ez az időszak? Elárulom neked, hogy nem, akkor is, ha te most úgy gondolsz.

Augusztus végén jártunk, amikor azt hittük, hogy a viharok már az őszt hozzák. Lehunytam a szemem, és olyan mélyen lélegeztem be az eső, s a közelgő ősz illatát, mintha csak eltárolni szerettem volna. Boldogság áradt szét az egész testemben. Képzetelemben már láttam a gyönyörű, színes, levélképezte szőnyeget, amint ropog minden lépésem alatt. Láttam, amint egy napsugár előbújik a sűrű felhők közül, és azt üzeni, hogy „ne aggódj, újból visszatérek majd”. Nem ez az év legszebb időszaka? Nem gyönyörű ősszel a természet? Minden évszaknak megvan a saját szépsége, én pedig úgy gondolom, ebből a bájból a legtöbbet az ősz ad át.

Az ősz számomra a természet legnagyobb csodája. Most már novemberben járunk, és minden alkalommal, amikor felvehetem a pulcsim, bakancsom, lábmelegítőm, vagy a hatalmas sálam, mosoly telepedik arcomra, ami nehezen száll el. Az ilyen emberek számára, mint amilyen én vagyok – és hiszem, hogy benned is kissé megrendül most ez a bizonyos éned – az ősz, amint már

Folytatás a 2. oldalon →

említettem, a vastag, puha és kényelmes ruhákról, a könyvekről, sorozatokról, zenéről, teáról, forrócsokiról, és időnként egy-egy Pumpkin Spice Latte-ről szól. Most kifejezhetetlen örömet próbálok leírni Neked, kedves Olvasó. Örvendek, hiszen itt van az ősz. Mosolygok, mert megint Neked írhatok. Boldog vagyok, mert Téged is mosolyogni látlak.

Egy csodálatos új tanév áll előttünk, tele lehetőségekkel, néhány csalódással, de sok elégedettséggel, rengeteg fejlődéssel. Most pedig vegyél elő a polcra egy beporosodott könyvet, főzz egy teát, indíts be egy chill-mixet, takarózz be egy pihe-puha pokróccal, és élvezd az ősz varázsát. Az idei tanév első írása által egy sikereiben gazdag évet szeretnék kívánni minden egyes Bartókos diáknak, tanárnak, olvasónak. Mindenkinek és mindennek, még a legkisebb porszemnek is, a nyuszinak, amely a réten szalad, és a rókának, amely utána.

„Az ősz egy második tavasz, amikor minden levél virággá változik.” (Albert Camus)

G. Bea

Egy újabb tanév előtt állunk. Idén is kezdésképpen a Jégtörőre került sor, amely alkalmából minél több kilencedikes diák érdeklődését próbáltuk felkelteni a DÖK tevékenységeit illetően. Ezt követően a Műhelytábort szerveztük meg, amely magábafooglalta a kilencedikesek beavatását a Diákönkormányzat világába, ugyanis céljainkat és eddigi elért eredményeinket ismertettük velük.

DÖK-oldal

Minden évben eljön az az idő, amikor a régi elnökség lemond, egy másik felkerekedik, és új célokat tűz ki magának. Így a Fórumot követő kampányok következtében, illetve a szavazásoknak köszönhetően megújult az elnökség, amelynek tagjai: Gergelyfi Beáta (belügyi alelnök), Boros Brigitta (külsügyi alelnök), Baricz Márk (PR alelnök), Szabó Abigél (érdekképviseleti alelnök) és Páduraru Silvia (elnök).

Hamarosan megszervezésre kerül a már hagyományként élő Diákok Világnapjához kapcsolódó esemény, amelyen a Diákönkormányzat ismét egy tájékoztató jellegű rendezvényt mutatkozik meg.

Sisló

DÖK Műhelytábor

2018. október 19–20. között került megszervezésre az idei Műhelytábor a IX. osztályos diákok számára.

Ennek a csodálatos két napos tábornak egyik célja az volt, hogy felvilágosítsa az újoncokat arról, hogy pontosan mit is jelent a Diákönkormányzat tagjának lenni. A nagyobb diákok figyelmet szenteltek a kilencedikesekre, és minden tőlük telhetőt megtettek azért, hogy a kisebbek nagyon jól érezzék magukat. Különböző tevékenységekkel és játékokkal csalogattak bennünket szerető körükbe. Napunk egy reggeli tornával kezdődött, ami után ismerkedő játékokban volt részünk. Ennek segítségével jobban egymásra figyelhettünk és egymásra hangolódhattunk. Megtanultunk türelmesnek lenni, egymásra figyelni, és ami talán a legfontosabb, megtanultuk meghallgatni egymást. Ezeket követően jöhettek a komolyabb jellegű képzések is, ahol nagyon részletesen bemutatták nekünk a DÖK-ben lezajló tevékenységeket. Itt megtanulhattuk, hogyan legyünk aktív tagok, mivel foglalkozik a MAKOSZ, és hogyan tudjuk a diákok jogait megvédeni és megerősíteni. Napunk a DÖKOPOLY-val és a Fearpong-gal zárult. A DÖKOPOLY lényege, hogy a

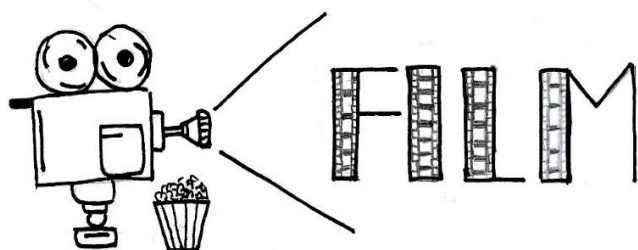

szervezők megalkották saját MONOPOLY társasjátékukat, amivel minket szórakoztattak. A játék során különböző feladatokat és kihívásokat kellett teljesítenünk, amiért jutalompénzt kaptunk. A főszereplők az ANAF, a Quizzes, a Vándorcirkusz, a „Találós kérdés” Kisasszony, illetve a Fújópogós voltak (Frida Kahlo, Van Gogh, A Csillagos éjszaka, A sikoly, stb.). A tevékenység végén összeszámolták a begyűjtött DÖK-pénzt, és megjutalmazták a három legügyesebb diákot. A Fearpong tulajdonképpen a Beerpong lazább változata. A játék résztvevői sör helyett édesítős, ecetes és citromos vizet kellett megigyanak. Ha nem akarták megtenni, akkor más kihívást kellett teljesíteniük. Az egyik legviccesebb az volt, hogy az ellenfél arcára egy nagy adag tejszínhabot kellett nyomni, ha nem itták meg a poharukban levő „meglepetést”.

Nagyon hasznosnak tartom az ehhez hasonló rendezvényeket, mert így minden diák könnyebben tud beilleszkedni a licisták közé.

Momika.™

Ajánlók

Jumanji: Vár a dzsungel

„A game for those who seek to find / A way to leave their world behind.”

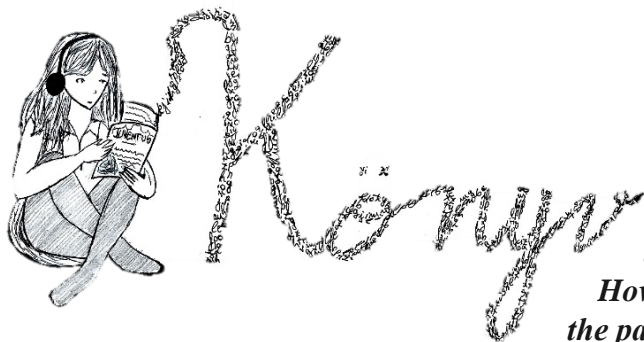
A történelem nem ismétli önmagát, de egy próbát megér. Négy középiskolás, Spencer (Alex Wolff), Fridge (Ser'Darius Blain), Bethany (Madison Iseman) és Martha (Morgan Turner) egy régi videójátékot talál, amiről még sosem hallottak: Jumanji a neve. Azt gondolva, hogy ez csak egy egyszerű, valószínűleg unalmas játék, nekilátnak játszani, hiszen már úgymint mindannyian meg vannak büntetve. Nem számítottak arra, hogy ők is beleszöppennek az akció kellős közepébe. Mind a négyen az avatárjuk kinézetét és képességeit saját gyengeségeik alapján kapták, tehát pont az ellentétüket testesítik meg. Így lett Spencerből, aki egy sovány, alacsony fiú és a fizikai munkát képtelen elvégezni, egy izmos, erős és bátor férfi (Dwayne Johnson), a focista Fridgeből egy alacsony, okos, de gyenge zoológus lett (Kevin Hart), a félénk Marthából egy verekedésben magabiztos mester alakult (Karen Gillan) és a telefonfüggő-, kinézetével túl sokat foglalkozó Bethany egy kövér, briliáns tudóssá változott (Jack Black). Feladatuk egyszerűnek tűnik: megnyerni a játékot. De ez nem is bizonyul annyira egyszerűnek, sőt, nehezebb, mint gondolták.

Nem hiszem, hogy ez egy olyan film, amit valaki ne élvezne, hiszen egy nagyon jó vígjáték, jó színészekkel. Rengeteget lehet rajta nevetni és szórakozni. Csak ajánlani tudom.

„The goal for you. I'll recite in verse / Return the jewel and lift the curse / If you wish to leave the game / You must save Jumanji and call out its name.”

Krisztina :)

Traci Chee: *The Reader*

„But books are curious objects. They have the power to trap, transport, and even transform you if you are lucky. But in the end, books — even magic ones — are only objects pieced together from paper and glue and thread. That was the fundamental truth the readers forgot. How vulnerable the book really was. To fire. To the damp. To the passage of time. And to theft.”

Sefia elvesztett mindent. Miután az apját hidegvérrel meggyilkolták, elszökik nagynénjével, Ninnel a vadonba, és ott tanul meg túlélni, vadászni és lopni. A baj akkor kezdődik, amikor Nint elrabolják, és a tanultakból semmi sem segíti Sefiát abban, hogy megtalálja. A lány megfogadja magának, hogy kideríti a rablás okát és azt, hogy mi köze van a fekete ruhás rablóhoz a négyszögletű, furcsa, jelekkel teli tárgynak, amit a szülei hagytak neki.

Miközben nagynénjének hollétét próbálja kideríteni, megment egy fiút a környéken garázdálkodó emberrabló csapatától. Ő nem beszél, viszont tele van a múltja olyan titkokkal, amelyekre nem is emlékszik, és kiderül, hogy valójában nem is volt olyan tehetetlen a rablókkal szemben, mint azt Sefia gondolta volna.

Kalandjuk során sokszor bajba keverednek, új barátokat és szövetségeseket szereznek, és olyan titkok derülnek ki mindkettőjük múltjáról, amikre egyikük sincs felkészülve.

Nekem nagyon tetszett a könyv, és végig úgy olvastam, hogy soha sem tudhattam, mi fog következni. Mindig kiszámíthatatlan, de ugyanakkor kalandos és rejtélyes is. Ezt a könyvet azoknak ajánlom, akik szeretik a kalandot, a feszültséget, az izgalmat, a váratlant és a fantasy-történeteket.

B. Bea :)

Peaky Blinders

A *Peaky Blinders* sorozat visszavisz a 20-as évekbe, és bemutatja Tommy Shelby (Cillian Murphy), valamint családja életét.

Tommy Shelby egy Peaky Blinders nevű maffiaszervezetnek a vezetője, és eldönti, hogy jó útra akar térni. Minél jobban próbálkozik, annál jobban üt vissza a múltja.

Bosszúállások, csalódások és

hazugságok mellett, Tommy a saját démonjaival vívódik esténként. A

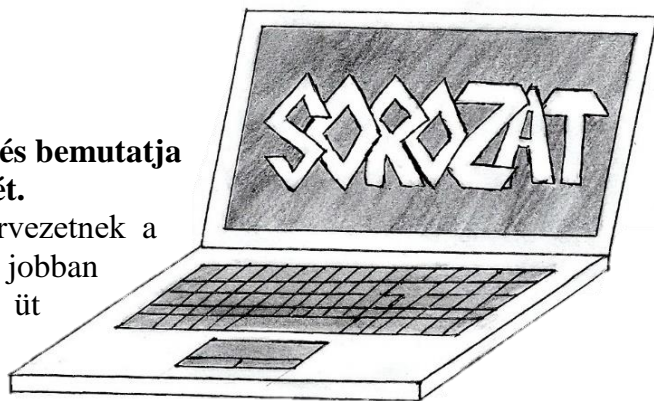
II. világháborúban katona volt, és ezek az emlékek kísértik őt álmok formájában minden éjjel, hiszen nem hagyják nyugodni.

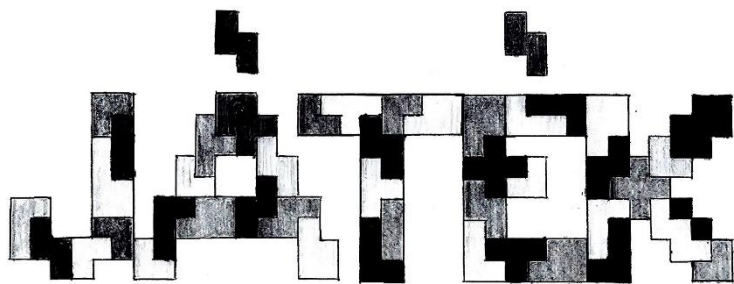
Ez a sorozat azt az érzést kelti bennem, hogy egy érzelmi hullámvasúton vagyok, mivel nagyon intenzív a cselekménye. Viszont ez jó, mert így soha sem lehet megunni.

Igazából a sorozat valós alapokra épült, mivel tényleg létezett egy maffiaszervezet, amely Peaky Blinders név alatt működött. A történet Steven Knight írónak köszönhető.

Főként azoknak ajánlom ezt a sorozatot, akik szeretik a drámát, de ha nem is, akkor ezáltal meg fogják szeretni

Erika

Darkest Dungeon

Mindannyian meg vagyunk szokva azzal, hogy egy körökre osztott stratégiajáték esetén oda kell figyelnünk rengeteg tényezőre azért, hogy csoportunk győztesen térjen vissza. Viszont egy dolog elkerüli figyelmünket: a karaktereink mentális

állapota. Vajon mi zajlik hőseink fejében, amikor egy emberi felfogáson túli gonosszal szállnak szembe? Egy háború, amelynek frontvonala nem a csatater, hanem az emberi elme.

Egy nap levél érkezik az őstől, aki könyörögve kér arra, hogy térj vissza, vedd át hagyatékát, és váltsd meg a családod a mélyben rejtőzködő kozmikus rémektől. A családod megváltása érdekében úgynevezett hősokeket bérelsz fel, hogy fedezzenek fel, gyűjtögessenek, és visszafoglalják a területeket a másvilági rémektől. Küldetésük alatt folyamatosan életveszélyben vannak, ezen kívül az ellenfelek nagy része képes növelni a stresszszintjüket is. Mikor egy zsoldos eléri tűrőképességének határát, akkor az elméje megadja magát az örületnek, reménytelenségnek, haragnak. Ha pedig további stressz éri, akkor egy szívroham fogja a halál küszöbére taszítani. De vannak ritka esetek is, amikor egy zsoldos nem adja meg magát, és erényei a felszínre törnek. A küldetés végén mindenféle tulajdonságot szerezhetnek, emellett megtartják a stresszszintjüket is. A beszerzett anyagokat városod fejlesztésére használhatod, ahol hősokeket tudsz felvenni és igazgatni; ebben segítenek az intézményeid. Például a templom és a kocsmá stresszcökkentésre adnak lehetőséget. A szanatóriumban betegségeket kezelsz, illetve katonáid személyiségét módosítod. A kovács és a harcos céhnél felszerelést és képességeket fejleszthetsz. Városod fénypontja a temető, ahol elesett katonáid hosszú listája található.

Összegezve, három kiemelkedő elemet tudok említeni: a narrátor, az atmoszféra és a kihívás. A játék arról szól, hogy a legrosszabb helyzetekből kell kihoznod a legjobbat, és a legkönnyebb csata is rád tudja fordítani az asztalt, ha nem veszed komolyan ellenfeleidet. A narrátor képében őst kapsz, aki küldetésed alatt hangulatos vagy sötét humoros megjegyzéseket tesz. A kozmikus rémek elleni háborúban rengeteg katonát veszítesz, de ez nem baj, mivel újakat tudsz bérelni bármikor. A játék eléri, hogy az embereid csupán pótolható nyersanyagoknak tekintsd. Az egész pedig jól kidolgozott rajzfilmes kinézettel van ellátva.

Az öreg székely ül a vonaton, s belibeg egy hölgyike, intenzív illatfelhőt húzva maga után. Meg is kérdezi az öreg, hogy mi ez az illat.

Mire a hölgy:

– Le fragrance II. a Diortól, Párizsból, 50 ml., 29.800 forintba került.

Hümmög az öreg, erre nem lehet mit mondani, majd pár perc múlva enyhén oldalra dőlve elereszt egy kb. 20 másodperces, lapos szellentést.

A hölgynek könnybe lábad a szeme, enyhén kiakadva kérdezi:

– Jézusom, mi ez a szag?

Mire az öreg:

– Tarkabab, Érmihályfalváról, a Józsitól, fél kiló 8 lej.

A felhőtlen boldogság vagy inkább a melankólia?

Ha lehetne, hogy csak fekete-fehéren láss, megtennéd?
Ha lehetne, hogy csak két érzelmet tudj érezni, éreznél úgy?

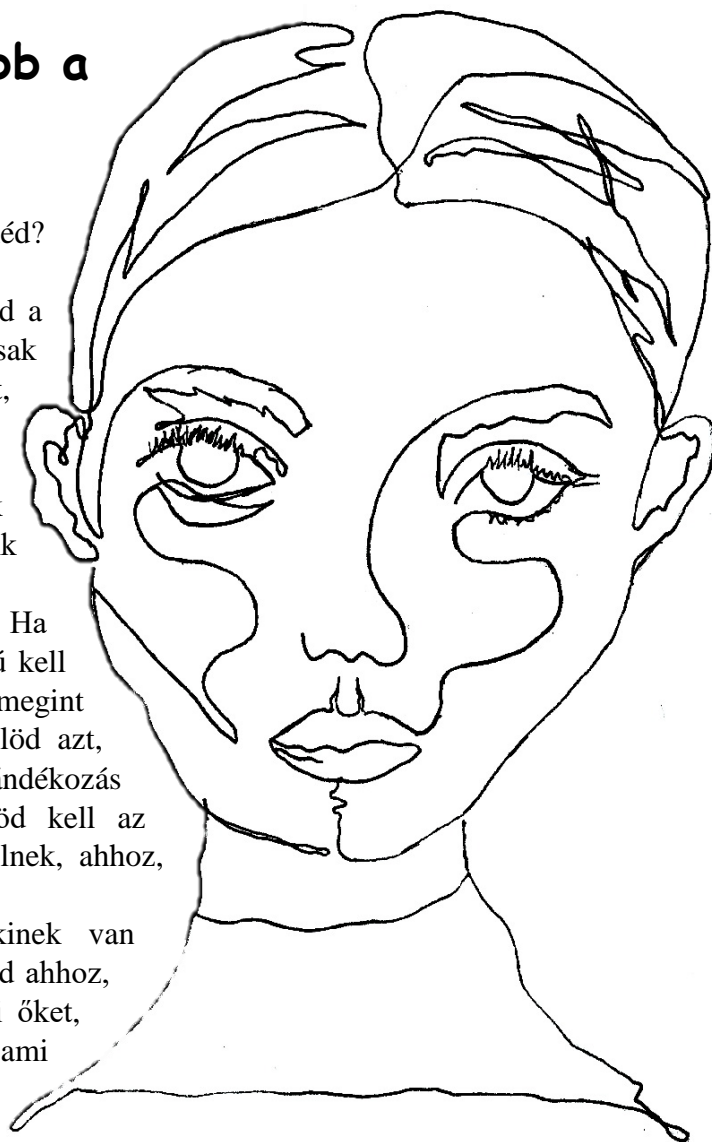
Ha fekete-fehéren látnál, nem kellene fájjon a fejed a rengeteg szín végtelen sok megkülönböztetése miatt. Ha csak két érzelmet éreznél, például a boldogságot és a szeretetet, nem lehetnél szomorú. De vajon tényleg boldog lennél, úgy, ahogy azok az emberek tudnak örülni, akik tudnak szomorkodni is? Tudnál úgy szeretni, ahogy azok, akik tudnak gyűlölni? Egy tökéletes világban igen, ám a miénk közel sem nevezhető tökéletesnek.

Az ellentétek kiemelik és felerősítik egymást. Ha nagyon boldog vagy, tudod, hogy valamikor majd szomorú kell légy, mert az következik. Újra szomorú leszel, aztán megint boldog, és így tovább. Ha tudsz gyűlölni, például gyűlölöd azt, amikor valaki lop, akkor igazán tudsz örülni az ajándékozás örömének. Vagy egy durvább példa az, hogy gyűlölöd kell az abortuszt vagy azokat az embereket, akik gyermekeket ölnek, ahhoz, hogy igazán szerethesd a gyermeked.

Minden ellentétből áll, mindennek és mindenkinek van legalább egy ellentéte. Nem (mindig) kell egyiket gyűlölöd ahhoz, hogy a másikat szeresd, csak észre kell venni és értékelni őket, mivel talán az, ami

adott pillanatban rossz neked, a következő jó pillanatot felerősíti.

Talán egy idő után majd tudod a szomorúságot és a melankóliát is értékelni, mert gyakran sokkal értékesebbek ezek a pillanatok, mint azok, amelyeket felhőtlenül boldognak érzel.

The Past

I wish I forgot,
It was harder than I thought,
No matter how much I fought,
I always got caught.

Don't mind it, just free your mind,
This was never one of a kind.
They think I am blind,
But even in darkness I can find,
A way to free my mind.

I should be grateful for some.
Although, there are many days to
come,
What's done it's done.
For that let's drink Rum.

Erika

Meggyónt a székelybácsi, a pap feloldozza, és rendel öt Miatyánkot penitenciának.

A székely elköszön:

- Viszontlátásra, atyám!
- Szervusz, fiam.
- Viszontlátásra, atyám!
- Szervusz, fiam.
- Viszontlátásra, atyám!
- Mondd, fiam, te bolond vagy? Minek köszönsz annyiszor?
- Látja, atyám, háromszor köszöntem, és már hülyének néz. Mít fog szólni az Úristen öt Miatyánkhoz?

Zuzsi

Oldies but Goldies

Szinte minden diák ismeri ezt a mindennapi küzdelmet: korán reggel felkelni, hogy időben érj iskolába. Ritka az annál több önuralmat igénylő aktivitás, mint az, hogy ne verd a falhoz az ébresztőórát, amikor elkezdd csörögni. Vannak jobb és rosszabb napok. Van, amikor azt sem tudod, milyen bolygón vagy, esel össze, annyira álmos vagy, de mégis itt kell legyél reggel 8-kor. Egyszerűen képtelen vagy úgy működni, mint egy normális ember. Mit mondjak, ez nem sokat változott az évek során. Úgy gondolom, minden diák nevében beszél ez a vers 2001-ből, amelyet „EEAJTM” álnéven írt egy titkolózó diák. Mindannyian kicsit haszontalanok vagyunk kora reggel.

Nulladik óra

Hat órakor az óra cseng, én nyugodtan maradok
Engem hagyjanak békén, aludni akarok!
Én ma nem kelek fel, akármi történjen
Még akkor sem, ha maga a KISZ-titkár jön értem.
A szememben álom, a fejemben káosz,
Kinek van ma kedve nulladik órához.
Sokkal jobban esik a puha heverő,
De ezt úgysem érti meg a tisztelt tanerő.
Pár perc múlva a kezem óra után kutat
Te jó Isten, hisz ez már fél hetet mutat.
Elhatározom, hogy végre felkelek
Nem sikerül, viszont az ágyról leesek.
És rendületlenül alszom tovább a földön
Horkolásomtól felriad az alsó lakó rögtön.
A telefon cseng a vonal tulsó végén apa
„Igen, már elkészültem. Most indulok. Szia!”
Megmosakszom, hátha ettől felébredek
Az ébredés helyett egy liter vizet nyelek.
Felöltözöm, közbe hétszer visszafekszem,
Mégis fent maradok, szinte hihetetlen.

Aztán elindulok, eljött a nagy pillanat
Én ugyan még alszom, de a lábam halad.
Aztán a liftben eszembe jut „Anyám!
Elfelejtettem átvenni a pizsama gatyám!”
Megfordulok, de kezem hiába matat,
A kulcsom ugyanis a lakásban maradt.
Nem baj, hisz a farmer takarja
Egyébként is divat a
pizsamagatyá.
Végül is megérkezem az
iskolába
S én is
elvegyülök a
szundító
osztályban.
Jeligenként
virít felettünk
egy ábra
„Mennyit ér a diák
nulladik órában?”

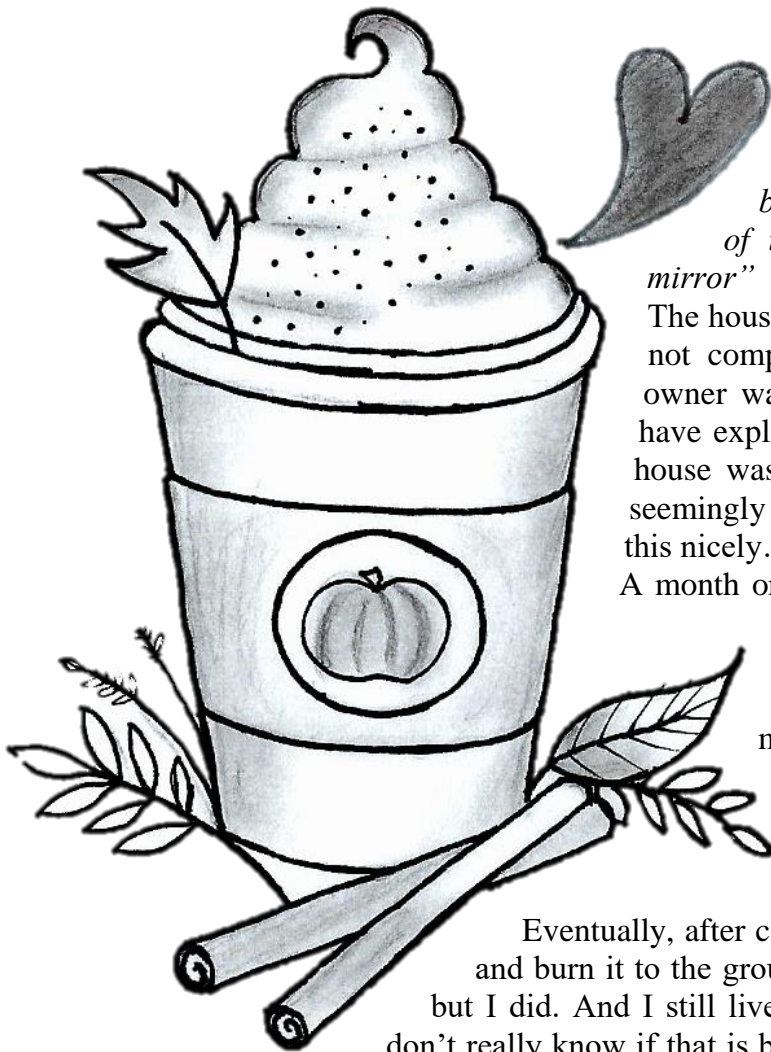

Kovács Józsi hazajön Amerikából, és ezt meséli a haverjainak:

- Képzeljétek fiúk, minden nagyon jó volt, de ami a legjobban tetszett, az a vonatállomáson az automata volt.
- Hát miért? - kérdezik a haverok.
- Hát azért, mert amikor bedobtam 50 centet, akkor megmondta nekem hogy: „Kovács József, az ön vonata 14.30-kor indul a kettes peronról.”
- Hát ezt nem hiszem el, hogy mondhatja meg nekem magyarul, hogy honnan és mikor indul a vonatom. Bedobtam mégegyszer. Erre az automata:
- Kovács József, az ön vonata 14.30-kor indul a kettes peronról. – Ilyen nincs, gondoltam. Majd én megviccelem. Bementem a mosdóba, levettem az egyik indiánról a tollait meg a hacukáját, és feltettem magamra. Kimentem és megint bedobtam az 50 centet, erre az automata: – Kovács, Kovács, de hülye vagy, itt tollászoksz, a vonatod meg elment!

Ta-boo

“The ghost that’s been haunting your house for the last 5 years finally pulls itself together and stops breaking stuff to show you it’s upset. You just got out of the shower and find a written explanation on the mirror”

The house was pretty cheap for its size and beauty. I mean, I’m not complaining, but it did seem a bit suspicious why the owner was so desperate to sell it. The only thing that might have explained the urgency of the seller was the condition the house was in. I guess it did represent the owner at the time: seemingly well on the outside, but on the inside...how do I say this nicely... a bit messed up. Just a bit.

A month or so later I started to get even more suspicious. I got used to living there. Nothing really bothered me there... actually, no one bothered me. All my neighbors were not only avoiding my house, but also me. And then came the tipping point: things started to randomly break in the house. Most often it was plates with food on them. But needless to say I did not feel safe. Before that, I was mostly confused, but now I was starting to get scared.

Eventually, after countless debating of whether I should leave the house and burn it to the ground or not, I decided to stay. Don’t really know why, but I did. And I still live here. In fact, I’ve been living here for five years. I don’t really know if that is brave or just stupid, but hey, I’m still alive and well...

physically. The whole “living in a possibly haunted house” situation has definitely taken a toll on my social life. And financial. Can you imagine how much it costs to replace all those broken things? Whatever price you have in your mind, I want you to double it. That’s right. And since I live alone and my neighbors already think I’m insane for living here, I have the privilege to scream in frustration all my complaints about my life. It helps me a lot. It’s almost like a daily routine for me. Today was supposed to be no different. At least that’s what I thought.

Usually I wake up to the joyful sound of my alarm clock falling to the ground and shattering. You’d think that after five years I’d manage to find one that won’t break. Well, that didn’t happen, so I’ve already gotten used to it. However, that didn’t happen today. So I woke up late. And guess what? I had a job interview today. I got ready as fast as I could, made it to the interview, and came home completely stressed out. As I jumped in the shower in hopes of relaxing myself I felt something strange. For the first time, I realized what threw me off so much today: everything was normal. No objects broken today, no doors randomly opened, no paranormal activity whatsoever. And then, as I got out of the shower, I saw something on my bathroom mirror. Written with something red... please tell me that’s not blood.

“Dear... ugh, I don’t know your name... that’s... awkward. I... ugh... wanted to... damn it! Do you know how hard it is to talk to someone after no human contact for 23 years? Whatever, let’s get to the point. You know who I am. I’m the ‘insufferable bastard’ that’s been annoying you these past years. I’ve got to admit, you really hurt my feelings buddy. I know I’m invisible to you, but that doesn’t mean that I’m deaf. But, that’s not why I’m doing this. I’m here to make a peace offering. You’ll find more about it on the desk in your room. Yours truly, ‘the insufferable bastard’, but you can call me Jo.

P.S.: Whosever this lipstick was, it’s all gone now. I’ll stick to pen and paper next time.”

noemi

Körmese

Hol volt, sehol sem volt, élt egyszer a piacon egy árus. Nyuszikölyköket árult, kilenc hófehéret. De senki sem akarta a kölyköket megvenni, ezért nagyon szomorú lett.

Tehát elment, és miközben ment, találkozott egy egyszarvúval. Az egyszarvú is pont arrafele ment, ezért együtt mentek tovább. A nyest és az egyszarvú látott két szerelmeskedő nyulat, és ők is csatlakoztak. Lett belőle egy kisnyest, egy kis egyszarvú, meg sok kisnyúl.

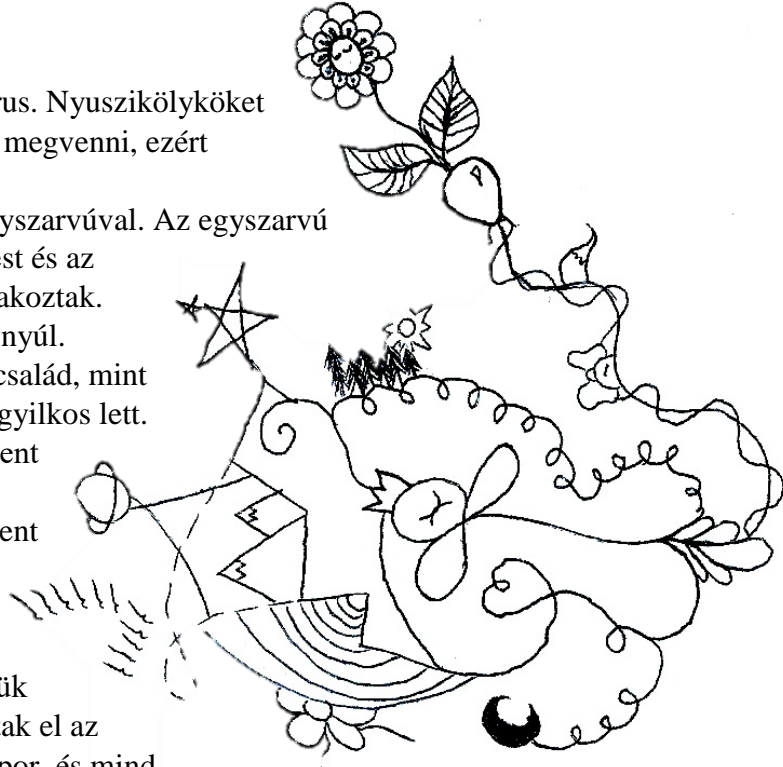
Az idő eltelt, és egyre többen lettek. Akkora volt a család, mint egész Ázsia. Viszont egy napon, a család egyik tagja öngyilkos lett. A család többi tagja, megszabadulván ettől a kintől, elment inni.

Ittak, ittak, amennyit csak bírtak, addig, amíg odament hozzájuk egy kőműves, és megkérdezte tőlük:

- Miért ittatok annyit?
- Mert többet nem tudunk.

Hát fogta magát a kőműves, és ő is nekiállt inni velük együtt. Egy-két feles után lerészegedtek és dalolva aludtak el az országút szélén az árokban. Másnap elkapta őket egy zápor, és mind eláztak az árok alján. Annyi víz gyűlt össze, hogy elsodorta őket az ár. Azóta senki sem hallott felőlük.

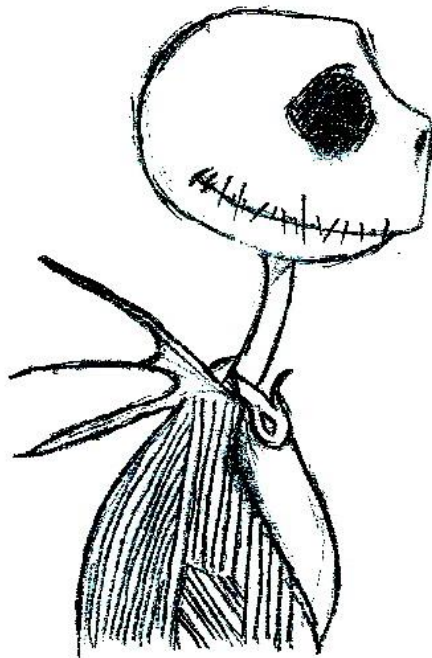
Jk Sabra ^^

Temetés

S most vászonra festem minden egyes szavam,
 Hogy bemutathassam magamnak önmagam.
 S mint örült téboly lakozom majd
 minden egyes testben.
 Olyan téboly, melyet soha nem
 találtam, hiába kerestem,
 És ez hozta a vesztem,
 Mely út az idegen felé,
 Amit mindig is ismertem
 Pedig soha nem állítottak elé.

Vétek.
 Én is elkövettem.
 Ti is elkövettétek.
 Mert nem azt követtétek,
 Ami boldogságot ad néktek.
 És most félték,
 Mert semmit nem kaptatok még
 meg
 Hiába követeltétek.

Megbocsátás.

A dolog, ami folyton zavart engem,
 Mert soha nem engedtem
 Magamnak azt a kényelmet,
 Hogy a félelmet,
 Mely félelmemben éled,
 Arra kérjem, adjon kegyelmet.

Halál.

A pillanat, mikor helyére áll minden
 darab.
 S a vérnyomás szintje most a
 legmagasabb.
 Bocsánat!
 A vétkem, hogy a szívem áll,
 Viszont az esély még fennáll,
 Hogy elfogadjam az ajánlatot,
 És amikor elfogadom, akkor...
 Akkor fogom csak őszintén bánni,
 Hogy nem haltam meg hamarabb.

Sisko

Kedves emberke!

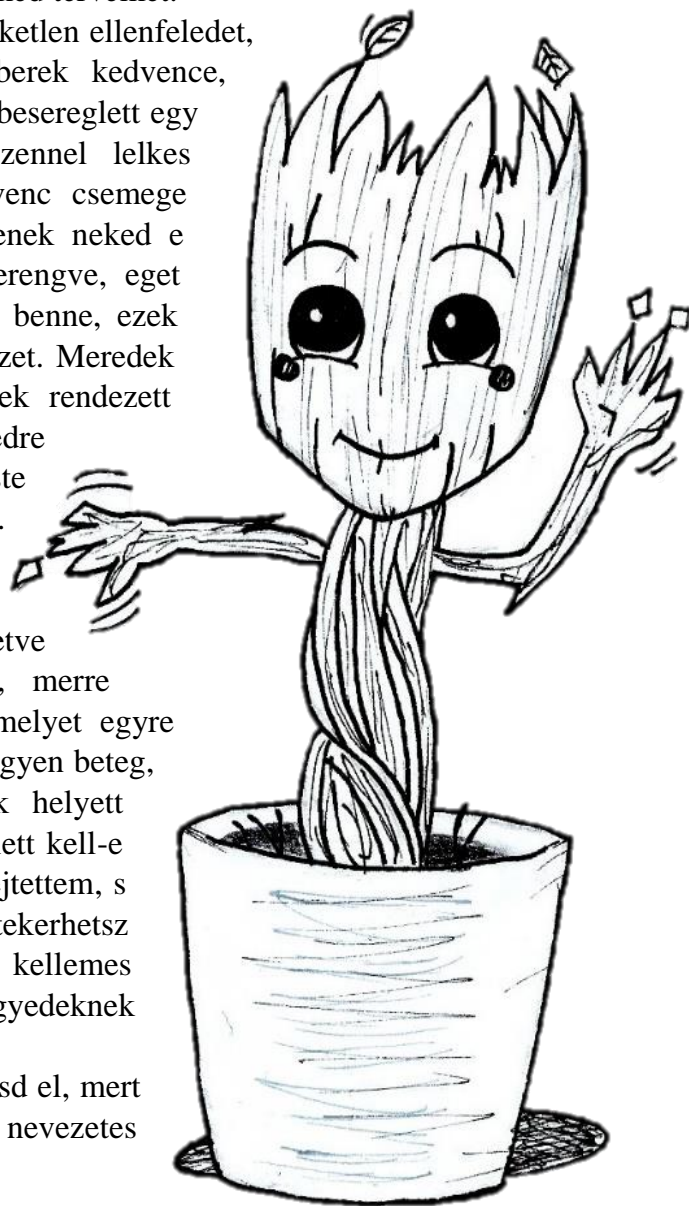
E levelet neked szentelem, mellyel elterjesztem neked tervemet.

Kerek keret fejedem, mellyel leverted rettegett, lelketlen ellenfeledet, mely ellenszenvet nyert el, nem szeretetet. Te, emberek kedvence, jelmed szeretetteljes, ezennel ezer meg ezer ember egybesereglett egy fedetlen helyen neked. Legkedveltebb e tereken, ezennel lelkes egyedekkel ehetsz, s desszertet vehetsz, esetleg kedvenc csemege eledeledre lelhetsz, melyet kedves szerzetek szerkesztenek neked e helyen, melyet emlegettem, s este fekhelyed lehet merengve, eget lesve. Este cseppek eredhetnek el, de eszedben legyen benne, ezek ellen legyen veled felemelt nyeles, lepellel fedett szerkezet. Meredek este lesz, mert zene, s kellemes terefere mellett sejtek rendezett egyvelege rengeteg szeszt vedel. Reggel felkelsz, kedvedre ehetsz, de szeszellenes rendelet teljesezhet be, mert este kedves emberek kegyetlenek lesznek, s verekedhetnek. Legremekebb eledelt elejedbe tehetek. Rengeteg eset lesz, mely eleven egyedeket neveltethet meg. Ne feledd, kedvedre kelhetsz fel, mert szerkezet, mely reggel csengetve felkelt nem ver fel, nevetve mehetsz el. Fekhely, merre leheveredsz, s ezen szenderegsz szent lesz. Kereset, melyet egyre kevesellhetsz, nem kell. Ezeket emlegetve e kedden ne legyen beteg, mert szeretettel keltezem leveletemet, s emellett terek helyett megfestett jelek egyvelege rendezve vezet el erre. Emellett kell-e szerkezet, mely helyes helyre terel? De ne feledd, ezt elejtettem, s keveset remegve keletet jelez. Kerek szerkezettel tekerhetsz errefele. Felelj levelemre ehelyt, mert elkeseredek, e kellemes helyek egyre kevesebbek. Nem hencsem el ezen egyedeknek jeleneteket e helyen, mert meglepettek lesznek.

E levelet neten jegyzem le neked, ne feledd, mentsd el, mert elveszhet! Jelentkezz ehelyt, mert ez egy rettenetesen nevezetes eset lesz. Ezennel befejezem elkezdett elmemenetemet.

Eszement emberek helye,
1071. szeptember 1.

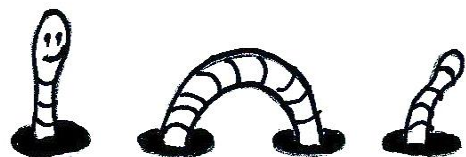
Szeretettel,
Gyerekek, nyelves versenyt elemezve

Élt egy férfi a feleségével. A férfi alkoholista volt. Minden nap hazafelé menet bement a kocsmába és rendszerint berúgott. Egy nap, mint minden nap, bement a kocsmába inni. Másnap ugyan így bement. Harmadnap szintén berúgott, de mikor hazaért, a felesége ezt mondta:

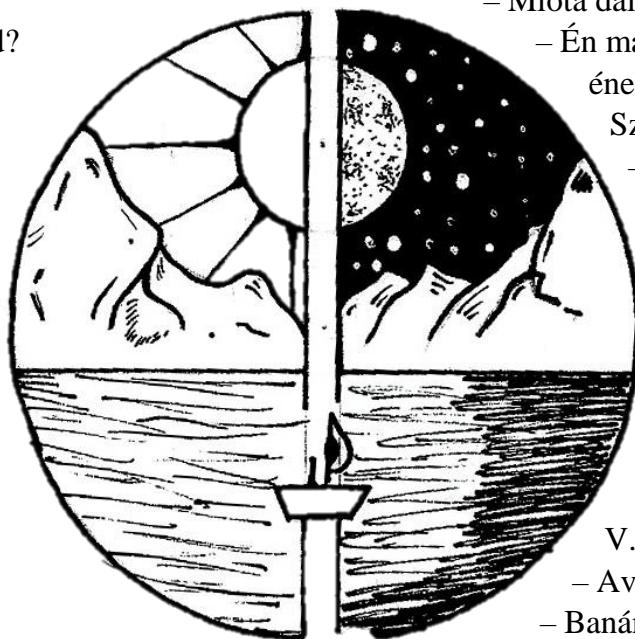
– Figyelj ide drágám! Ha holnap is elmész a kocsmá mellett, mielőtt bemennél, mond el a Miatyánkot, és akkor nem fogsz bemenni. Másnap a kocsmá előtt megállt és elkezdte mondani a Miatyánkot.
– Miatyánk, ki vagy a mennyekben... Menjek be? Akkor bemegyek.

Katalin & G. Bea
& Krisztina :)

Hólabda

O. K. kérdezi K. D.-től:
 – Melyik a kedvenc csokid?
 – A mentás vagy tejes töltelékű csokik.
 K. D. kérdezi N. Cs.-től:
 – Hogy van a nejed?
 – Megvan, sültöt fasírtot.
 N. Cs. kérdezi T. A.-től:
 – Hogy telt a tegnap este?
 – Jól.
 T. A. kérdezi G. A.-től:
 – Hogy van a barátnőd?
 – Jól.
 G. A. kérdezi B. M.-től:
 – Még fened a késed?
 – Ha már nem éles, igen.
 B. M. kérdezi Sz. A.-tól

– Mióta dalolsz?
 – Én már anyukám hasában is énekeltem.
 Sz. A. kérdezi K. S.-től:
 – Milyen érzés 16 évesnek lenni?
 – Ugyanolyan, mint eddig.
 K. S. kérdezi I. I.-től:
 – Hol szeretnéd tölteni az újévet?
 – Otthon.
 I. I. kérdezi V. N.-től:
 – Milyen a jog óra TT-n?
 – Öszintén, nem túl érdekes.
 V. N. kérdezi K. K.-től:
 – Avokádó?
 – Banán.

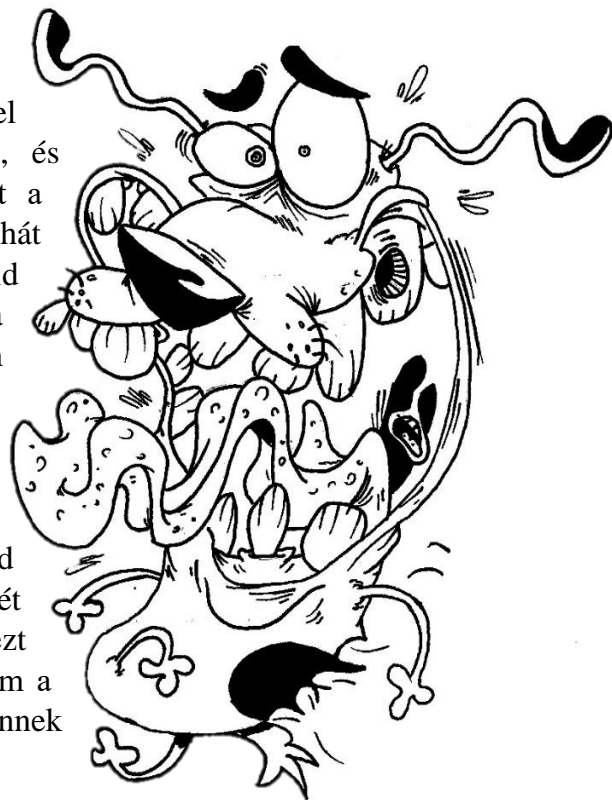
Katalin

Itt küldöm a következő levelem

Címzett: Edward Mate, New York

Szia Mate!

Bocsánatot kérek, hogy régóta nem írtam neked, de nagyon el voltam foglalva. A minap bementem a kastély könyvtárába, és nézegettem a könyveket, közöttük egy olyan művet, amelyet a nagybácsikám írt, aki a kastély ura. Nagyon érdekelt, tehát kinyitottam a könyvet, és elkezdtem olvasni. A bácsikám, Roald Stewan gróf semmi vagyont sem hagyott ránk, csak ezt a gyönyörű kastélyt. A könyvében azt írja, hogy ez a hely el van átkozva, de én ezt természetesen nem hiszem el, ugyanis amit egy könyvben írunk, az nem igaz, csupán fikció. A nagy bökkönyv azonban az, hogy a könyv azt írja, hogy ez nem egy vicc. Azt írta, hogy a kastélyban vannak jó szellemek, koboldok és tündérek is, de amit megosztok most veled, azt nehezen fogod elhinni. A könyv szerint a csodálatos lények mellett van egy sötét gonosz lélek, amely minden áron meg akarja szerezni a ... - és ezt nem írja, ki van tépve a könyvből a szó, amit keresek. Szerintem a bácsikánk csak ránk akar ijeszteni, de nagyon furcsa dolgok történnek manapság a kastélyban. Izgatottan várom a válaszod.

2009.02.01
 Herwis

Barátod,
 Jacob

apfel

Aranyköpések

H. É.: Tedd el a kaját!

Diák: De az edző azt mondta,
öt étkezés jut egy napra.

H. É.: Nyakleves jó
lesz?

H. É.: Rám
haragszol?

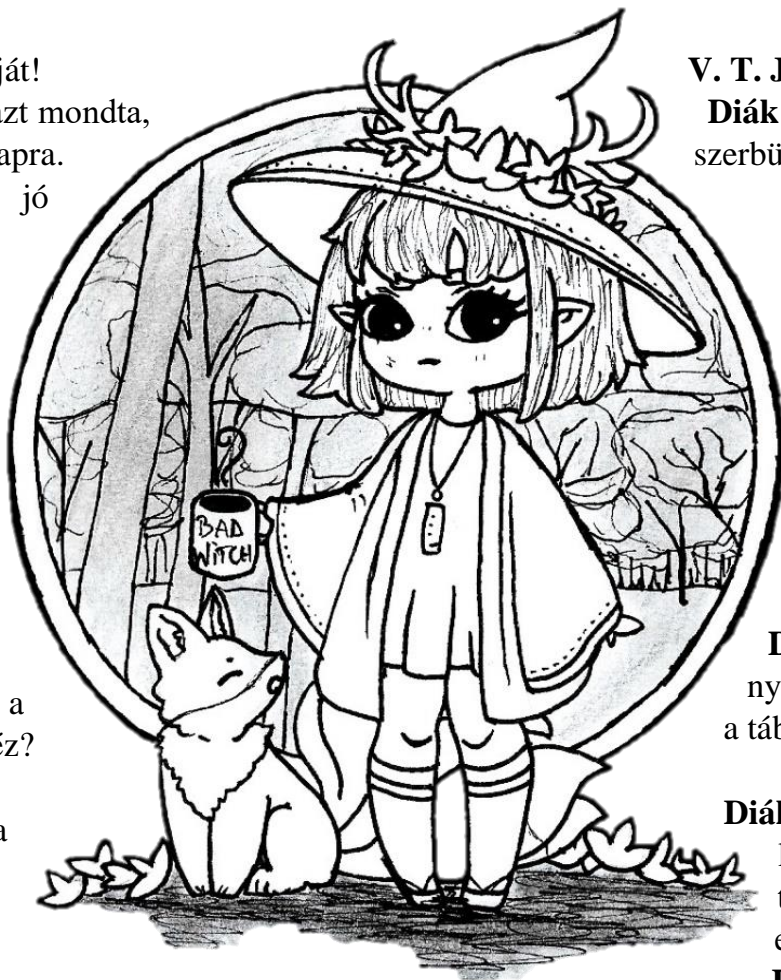
Diák: Ilyen az
arca.

V. T. J.: XY,
megvan?

Diák: A fejem
megvan.

V. T. J.: Mi van a
fejdeddel? Túl nehéz?

I. Zs.: De ne adja
az Isten, hogy
valaki hiányozzon,
mert a kisbocinak
nagybocija született!

V. T. J.: Nem tanítok szerbül.

Diák: Én tudok hallgatni
szerbül.

Sz. A.: Vă bat cu lingurița,
dacă nu luați punctaj
maxim!

D. Gy.: (felmérőről) A
munkaidő egyeseknek
tíz perc, másoknak egy
élet.

D. Gy.: Nem a telefont
nyomogatod, hanem a krétát
a táblára!

Diák: Tanárnő, el tudja
képzelné, milyen keveset
tud egy ember víz nélkül
élni?

D. Gy.: De te el tudod
képezni, milyen keveset
tud élni oxigén

nélkül?

Sisko

**Köszönjük a Bartók Béla
Alapítvány támogatását!**

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap

Impresszum

Főszerkesztő: Gergelyfi Beáta

Főszerkesztő helyettes: Orosz Katalin

Tördelők: Bakó Beatrix, Gergelyfi Beáta

Olvasószerkesztők: Győrfi Noémi, Győrfi Krisztina, Orosz Katalin,
Páduraru Silvia

Grafikusok: Bakó Beatrix, Boros Brigitta, Győrfi Noémi, Kis Denisa,
Németh Tímea Sarah, Pricop Annamária, Szilágyi Gergely Géza

Szerkesztők: Anka Erika, Bakó Beatrix, Fodor Zsuzsanna, Győrfi
Krisztina, Győrfi Noémi, Kis Sára, Opreț Adrian, Orosz Katalin,
Páduraru Silvia, Szász Mónika, Szilágyi Gergely Géza

Angol nyelvű cikk javítása: Tarkó Andrea

Mentor: Bîtoancă Diana

Szellem(i) ir(ány)ító: Balla Lóránt

Elérhetőség:

juventusbbel@yahoo.com

Honlap:

http://juventus.bartok.ro

„Vagy állíts meg a
folyosón!”

